

12. — ՍՈՒՐԲԵՐԸ ԵՒ ՓՐԿԻՋՆԵՐԸ

Բարձր պատերով շրջափակուած վայր մը կար: Դուրսէն մարդիկ չէին գիտեր թէ ինչպիսի տեղ մըն է ան: Անգամ մը չորս անձեր որոշեցին անադուխով մը վեր մագլցիլ, տեսնելու ե հասկնալու համար թէ ի՞նչ կար հոն: Անմիջապէս որ առաջին մարդը յաջողեցաւ պատին վերիւ հասնիլ, ուրախութեան աղաղակ մը արձակելով ցատկեց ներս: Երկրորդը՝ նոյնպէս, շուտով բարձրանալով, ուրախութեան ճիւղեր արձակեց, և իր կարգին ցատկեց ներս: Նոյնը ըրաւ նաև երրորդը: Չորրորդը ևս, երբ յաջողեցաւ պատին դագաթի հասնիլ, ինքզինքը գտաւ ընդարձակ և գեղեցիկ պարտեզի մը առջև, թաղցրահամ պտուղներով և հովանուտ պուրակներով, առլըռու թէև զօրեղապէս փորձուեցաւ, միւսներուն նման վար ցատկելով, վայելիլ այդ սքանչելի տեսարանը՝ սակայն շուտով յաղթահարեց իր այս փորձութեան, և սանդուխէն ետ գէպի վար իջնելով, սկսաւ գեղեցիկ պարտեզին ուրախ լուրերը հաղորդել դուրսի մարդոց:

Պրանման՝ պատերով եզերուած այս պարտեզին կը նմանի: Ան որ կը տեսնէ զայն, իր իսկ գայտիքները կը մոռնայ, և, երանաւէտ ուրախութեամբ մը առլըռու, վար կը խուժէ, լացարձակ ազատութեան (Մօթլային) տիրաւորու համար: Այսպէս են այս աշխարհի ազատագրուած սուրբերը: Բայց Մարդկութեան փրկիչները անոնք են՝ որոնք կը տեսնեն զԱստուծոյ, և, փափաքելով իրենց այս երջանկը իրենց ու երկնային տեսիլը բաժնել ուրիշներու հետ, կց մերժեն վերջնական ազատագրումը, և կամովին, այս աշխարհի վերածնունդի գծուարին գործին կը նուիրեն ինքզինքներին, որպէսզի առաջադրուած թաղանթներ իր գերագոյն նպատակակէտին առաջնորդեն:

13. — ԲԱՆՏԱՌՈՐ ՓԱՅՏԱՅԸ

Փայտահատ մը՝ մօտակայ անտառէն իր հաւաքած փայտի վաճառումով, խեղճ ու կրակ ապրուստ մը հազիւ կրնար ձեռքի: Օր մը երբ Սաննիասինը(*) որչա անտառէն կ'անցնէր, ահաւ փայտահատը գործի վրայ և խորհուրդ տուաւ անոր որ յառաջանայ դէպի անտառին ներքնամասը՝ վտանկեցնելով զայն, որ այդ ընելով, շահաւոր դուրս պիտի գայ: Փայտահատը հնազանդեցաւ այս ցուցմունքին և յառաջացաւ դէպի անտառին խորը՝ ուր գտաւ ճանդան մը (սէնտրըլուռութիւն՝ սանտալափայտի ծառ) և մեծ ուրախութեամբ, ճանդանի գտնուած վայրէն աւելի անդին անցաւ և ի վերջոյ հանդիպեցաւ պղնձահանքի:

(*) Սաննիասինը կը նշանակէ իր կրօնական կեանքի անկախութեամբ ասիական համոզ Պրանման:

ՀԵՌԱԳԻՐ Ս. ԷԶՄԻԱԾՆԷՆ

Ամենապատիւ

Տ. Սիլիբե Ս. Արեւայ. Տեղեկագիր

Պատրիարք Լայոյց Սրուստովի

«Տիրոջ օգնականութեամբ Հոկտեմբերի երեքին Մայր Աթոռ Սբեդակաւորեան, առաւ սանման կատարած Մեր հովուապետական այցելութեան խորագրեալ միաբարձրութեամբ եւ առաւել լաւատես: Կ'աղօթեմ մեր Սուրբ Անգէլսէն յայտնաբերութեան եւ միասնութեան համար: Եղբայրական սիրով եւ ողջունիւ:»

ՎԱԶԳԷՆ Ա.

Կարողիկոս Ամենայն Լայոյց

մը՝ ուրկէ, իր հետ կարենալ տանելու չափ կոնգրէ կտրելով, տարաւ և ծախեց և մեծ շահ մը ապահովեց: Նոյն օրն իսկ, խորհեցաւ թէ ինչու՞ Սաննիասին իրեն առաջուց չայտնեց թէ՛ ճանդան մը պիտի գտնէր, այլ միայն բաւականացաւ, յանձնարարելով որ դէպի անտառին խորը յառաջանայ: Յաջորդ օրը, պղինձ հաւաքելով, տարաւ լուկայ, ծախեց, և մեծ գումար մը շահեցաւ: Յաջորդ օրը, առաւ կանգ տանելու պղնձահանք, շարժեցաւ դէպի առաջ, ինչպէս յանձնարարած էր Սաննիասինը, և, իբրեւ արդիւնք՝ հառաւ արծաթի հանք մը՝ ուրկէ բաւականաչափ արծաթ հաւաքելով, տարաւ ծախեց և աւելի մեծ գումար մը շահեցաւ: Այսպէս, ամէն օր թիւ մը աւելի առաջանալով, գտաւ սակիւ և ազատանդի հանքեր և, ի վերջոյ, մեծ հարստութեան տիրացաւ:

Իսկական և ճշմարիտ գիտութեան տեսչացող մարդուն պարագան ալ այսպէս է: Կարգ մը գերբնական և արտակարգ ուժերու տէր դառնալէ յետոյ, եթէ յառաջգիտութեան իր համբուռն վրայ կանգ չառնէ, ի վերջոյ, յաւիտենական ճշմարիտ գիտութեամբ օժտուած իսկական հարուստ մը կ'ըլլայ:

Քարգիւնց

ԲԱՐԳԷՆ ԵՊՍ. ՎԱՐԺԱՊԵՏԵԱՆ